ДУМІНІКЪ 19 МАІ 1835. № 39 DIMANCHE LE 19/31 MAI 1835

АЛБИНА РОМѪНѢСКЪ — ABEILLE MOLDAVE

ГАЗЕТЪ ПОЛІТІКЪ ШІ ЛІТЕРАЛЪ. — GAZETTE POLITIQUE ET LITTÉRAIRE

ЕШІЇ.

Д. Консіліар де стат Маврос, Генерал--Інспектор Карантінелор ꙟмбелор Прінціпатȣрї, аȣ сосіт ерї ꙟн ачѣстъ Капіталъ.

ТȢРЧІА.

Гард націонал де Марсіліа дін 23 Апріл скріе: Скрісоріле пріміте де ла Александріа дін 25 Март сѫнт оаре че маї ꙟмпъкътоаре. Нȣмърȣл морцілор съ пърѣ ꙟмпȣцінѫнд, ші ꙟ 24 ера де 134, адекъ кȣ вр'о 70 маї пȣцін де кѫт ꙟ ꙁілеле трекȣте. Пе адоȣа ꙁі съ ащепта о ꙟмпȣцінаре маї сімцітоаре.

Афаръ де васіле тȣрчещї де ръꙁбоі афлътоаре ꙟ Босфор, съ маї ꙟнделетніческ акȣма ла Арсенал (ТопХана) а съ ꙟнарма доъ васе де лініе кѫте де 130, доъ де 90, доъ де 74 тȣнȣрї, 7 марї фрегате, 3 коверте ші кѫтева алте васе маї мічї. Акȣма саȣ гътіт ȣн фоарте фрȣмос вас де лініе де 80 тȣнȣрї каріле съ деосебеще прін а са фрȣмосацъ ші лȣнџіме. Алте шасъ васъ де лініе съ лȣкрѣꙁъ де ноȣ, ші пісте пȣцін съ ва слобоꙁі ꙟ маре о фрегатъ де 74 тȣнȣрї, каре есте чѣ маї маре ꙟ лȣме. АрХітектȣл ачестȣї вас есте ȣн Амерікан а нȣме Родес, ші пентрȣ ачест кȣвѫнт прієтінії сеї лаȣ нȣміт Колосȣл де Родес. Дар ел н'аре сопос ка ачест вас съ фіе колосȣл (ȣріешȣл) съȣ, ел ва ꙟчепе а дȣра ȣн вас де лініе кȣ патрȣ пȣнцї ші ꙟнармат де 140 тȣнȣрї, фіешкаріле кѫте о гюле де 19 окъ. Лȣнџімѣ ачестȣї вас аре съ фіе 225 ȣрме, ші кȣ о сігȣръ тȣнаре ва фі ꙟ старе а арȣнка 1176 окъ де гюлеле, ꙟн кѫт прін ачѣста ловінд ȣн вас де лініе де трії пȣнцї ꙁл ва пȣтѣ ꙟнека.

Ла Константінополі ȣрмѣꙁъ а съ фаче гътірї пентрȣ кълъторіа М. С. Сȣлтанȣл, каре аре съ фіе пісте пȣцін. О фрегатъ де 40 тȣнȣрї саȣ гътіт пентрȣ М. С. ші світа, съ паре къ скопосȣл кълъторії ва фі Смірна.

Газетіле Францеꙁъ пȣблікъ ȣрмътоаріле, каре сар фі ꙟнтѫмплат ꙟнтре Мȣнтенегрінії (*) ші Тȣрчії аї лор вечіні. Комендантȣл тȣрческ де

JASSY.

M. le Conseiller d'État de Mavros, inspecteur général des quarantaines dans les Principautés, est arrivé hier dans cette ville.

TURQUIE.

La peste semblait diminuer à Alexandrie, Le chiffre des décès avait été de 134 dans la journée du 24; ce qui établissait une diminution de 70 environs sur les jours précédens. On s'attendait encore à une amélioration dans le chiffre du 25.

Outre les vaisseaux de guerre turcs armés et stationnés dans le Bosphore on s'occupe encore à armer dans l'arsenal deux vaisseaux de ligne de 130 canons, deux de 90, deux de 74, 7 fortes frégates, 3 corvettes et quelques navires de petite dimension. On vient d'achever un superbe vaisseau de ligne de 80 canons, qui se distingue par sa beauté et sa longueur. Six nouveaux vaisseaux de ligne sont en construction dans le chantier et sous peu on lancera à la mer une frégate de 74 canons, la plus grande qui existe au monde. L'architecte de cette frégate est un Américain nommé Rhodes, c'est pour cette raison qu'elle a été nommée par ses amis le Colosse de Rhodes. Mais il ne prétend pas que ce navire soit son colosse, car il a l'intention, sitôt après que la frégate aura été mise en mer, de construire un vaisseau de ligne à quatre ponts et armé de 140 canons, de 42 livres chacun; la longueur de ce vaisseau doit être de 225 pieds, et sera en état, d'un seule bordée complète, qui lancerait 2940 livres de fer, de couler à fonds l'un de trois ponts anglais.

On continue à faire des préparatifs pour le voyage du Sultan, qui doit avoir lieu sous peu. Une frégate de 40 canons est déjà préparée pour recevoir à bord S. H. et sa cour. On pense que Smyrne sera le but du voyage projeté.

Voici les détails sur les évènemens qui ont eu lieu entre les Monténégrins et les Turcs des environs. Le commandant turc de Pogorizza, violant la loi donnée aux habitans de Kucci, qui, de-

(*) Монтенегро сеȣ Чернагора ꙟ провінціа Албаніа. Ачѣстъ царъ де мȣнте съ мърџінеще кȣ Катаро ші кȣ Лакȣл де Скȣтарї, ші аре о ꙟнтіндере де 150 міле квадрате, авѫнд 116 сате кȣ 60,009 лъкȣіторї. Шефȣл есте ȣн Єпіскоп сȣб карії окърмȣеще ȣн Дрегъторїй політік. Ачест мік попор есте оіменеск ші де ла 1795 маї несȣпȣс. Релігіа сеȣ кредінца есте дрепт-кредінчоасъ, лімба ілірікъ-Славонікъ (ȣн фел де сербѣскъ). Капіталіа съ нȣмеще Атінгне. Ла анȣл 1767 съ івісъ ꙟ Монтенегро ȣн авантȣріер (вагабонд) нȣміт Стефан Піколо, каріле съ ꙁічѣ къ ар фі ꙟмпъратȣл Росії Петрȣ III, ші каріле аȣ аццат о револȣціе, че нȣмаї прін маре върсаре де сѫнџе саȣ пȣтȣт потолі.

ла Подгоріца, кълкѫнд прівілегіа датъ лъкꙋіторілор де Кꙋчі, карії де кѫцва ані сѫнт ꙋніці кꙋ Мꙋнтенегрінії, аꙋ нъвъліт ноаптѣ ꙟ 17 Март асꙋпра пъсторілор ачестꙋї попор, прінѕінд ші тъінд вр'о 17 дінтре дѫншії, а кърора капіте аꙋ тріміс ла Візірꙋл де Скꙋтарі, лꙋѫнд лор 1000 ої, ші ка вр'о сꙋтъ де бої. Монтенегрінії ꙟтъртаці де асеміне фаптъ, саꙋ ꙟнармат, ші фолосіндꙋсъ де легътꙋріле че авѣ кꙋ гарніѕонꙋл четъцꙋї Ксабліат, аꙋ сꙋпꙋс ші аꙋ прꙋдат політіа. Дꙋпъ ачесте аџюторацї де лъкꙋіторії де Кꙋчі, аꙋ ꙟнконџюрат четъцꙋіа Спꙋс, ші аꙋ ловіт ші політіа Подгоріца. Черкарѣ де а лꙋа ꙟндъръпт Кабліат, нꙋ саꙋ немеріт. Васеле ꙟнкъркате кꙋ амꙋніції ші провіант сосісъ, дар пънъ ла 29 Март наꙋ ꙋрмат ꙟнкъ нічї о ісбѫндъ дꙋпъ че Монтенегрінії аꙋ пріиміт алт аџютор. Спꙋн къ лъкꙋіторії де Стофії ші алте пе мꙋнції Албанї сар фі асеміне ресълꙋіт.

РОСІА

Ꙋн рапорт а Консꙋлꙋлꙋї Росії де ла Броді, дін 18 Апріл, ꙟщіінцазъ деспре кꙋмпліта неночіре каре аꙋ пътіміт кꙋ о ѕі маінаінте ачѣ політіе. Партѣ чѣ маї ꙟсъмнътоаре ші чѣ маї ꙟнавꙋціть аꙋ арс, каса Консꙋлатꙋлꙋї Росії наꙋ скъпат де фок дін норочіре ꙟнсъ Архівіле саꙋ мѫнтꙋіт.

Албіна де Норд пꙋблікъ ꙋрмътоаре скрісоаре, адресꙋітъ де ла Єрꙋсалім кътръ Архіепіскопꙋл Мꙋнтелꙋї Табор, резідꙋітор акꙋма ла Москва.

» Пре юбіте фрате! Де ші а раре орі авем прілеж де а пріімі де ла тіне скрісорї, тотꙋш сѫнтем ꙟнкредінцаці де а та драгосте кътръ Ноі, ші біне кꙋвѫнтѫндꙋте дін адѫнкꙋл інімії Ноастре, Ноі вом мꙋлцъмі ціе пентрꙋ рѫвна че аі ꙟн пріінца Сф: Мормѫнт.

Ноі те вом ꙟмпъртъші кꙋ о плъкꙋтъ ꙟнщіінцаре: Ібраім Паша аꙋ дат воє ка съ репарꙋім (меретісім) тоате даꙋнеле прічінꙋіте де ꙟн фрікошатꙋл кꙋтремꙋр, ка ꙟнкъ аꙋ порончіт а съ дісківе ферещеле бісерічії Ꙟнвіерії, каріле аꙋ фост ръмас ѕідіте дін ѕіліле лꙋї Саладін Сꙋлтан де Єгіпет, адекъ ꙟн кꙋрс де 648 анї. Бісеріка Сф: Мормѫнт пріимінд прін ачѣста о маї маре лꙋмінъ, саꙋ фъкꙋт мꙋлт маї мърѣцъ, ші крештінії Ортодоксї, карії о черчетѣѕъ сѫнт пліні де чѣ маї маре бꙋкꙋріе. Кꙋноскѫнд адѫнка ꙟнтрістаре каре цаꙋ фост прічінꙋіт ачѣ де пе ꙋрмъ а Ноастръ скрісоаре, ꙟнщіінцътоаре де кꙋтремꙋрꙋл де пъмѫнт тѫмплат ла Єрꙋсалім, Ноі не гръбім де ац да ачѣстъ мѫнгѫітоаре новіта, пентрꙋ ка съ те ꙟмпъртъшещі де а Ноастръ общѣскъ бꙋкꙋріе.

АꙊСТРІА.

Скріꙋ де ла Клꙋж, ꙟн Ардѣл, къ ла 1 Маї а-

puis quelques années, font partie du Montenegro, tomba dans la nuit du 18 mars, avec des soldats, sur les pasteurs de cette population, et en fit arrêter et décapiter seize ou dix-sept, envoyant leurs têtes au visir de Scutari, puis, il leur enleva quatre mille brebis et cent boeufs environ. Les Monténégrins, irrités par cette trahison, s'armèrent, et, profitant des intelligences qu'ils avaient avec le gardes de la forteresse ottomane de Xabliat, s'emparèrent de cette forteresse et saccagèrent la ville. Ensuite, étant aidés par ceux de Kucci, ils s'empressèrent de mettre le siège devant la forteresse de Spus et attaquèrent la ville même de Podgorizza. La tentative fait par un corps de Turcs pour reprendre Xabliat a échoué. Le visir de Scutari a fait marcher, le 22 mars, deux régimens turcs et trois mille Scutariens pour lever le siège de Spus et Podgorizza. Les barques avec les munitions et les vivres sont déjà arrivées, mais jusqu'au 29 mars les ottomans n'avaient obtenu encore aucun avantage, les Monténégrins ayant reçu un gros renfort, on ditque la population de Stofii et d'autres populations de la montague albanaise se sont soulevées.

RUSSIE.

Un rapport du consul de Russie à Brody, en dâte du 18 Avril (vieux style), annonce que cette ville a éprouvé la veille une catastrophe épouvantable. La portion la plus importante et la plus riche de Brody a été la proie des flammes. La maison occupée par le consulat n'a point échappé à ce désastre, mais heureusement on est parvenu à sauver les archives de cette administration.

L'Abeille du Nord publie la lettre suivante, adressée de Jérusalem à l'archevêque du mont Thabor, résidant en ce moment à Moscou:

Très cher *Frère*! Quoique nous ayons rarement la consolation de recevoir des lettres de toi, nous sommes certains de ton dévouement sincère pour nous, et en te bénissant du fond de l'âme, nous t'adressons nos actions de grâces pour ton zèle en faveur du St.-*Sépulcre*.

Nous avons une agréable nouvelle à t'annoncer. Ibrahim Pacha nous a autorisés à réparer tous les désastres occasionés dernièrement par un terrible tremblemeut de terre, et il a même ordonné d'ouvrir les croisés de l'église de la *Résurrections*; qui étaient restées murées depuis le règne du sultan d'Egypte Saladin. c'est-à-dire, pendant 648 ans; le temple du St.-Sépulcre, en recevant ainsi une plus grande clarté, a pris un caractère plus magnifique, et les Chrétiens orthodoxes, qui le visitent, en sont remplis de joie. Connaissant la profonde affliction que t'a fait éprouver uotre dernière missive qui t'annonçait le tremblement de terre de *Jérusalem*, nous nous enpressons aujourd'hui de te commuuiquer cette consolante nouvelle, afin de te faire partager notre commune allégresse.

AUTRICHE.

On mande de Klausenbourg, qu'il se réunirait

вѣ а сѫ ꙟтрȣні ꙟн ачѣ політіе о репрезентаціе націоналѫ, кȣ скопос де а вотаріс о адресѫ, ші де анȣмі о депȣтаціе ꙟнсѫрчінат, де а дȣче ла Віена ростірѣ дȣрерії, де каре есте пѫтрȣнсѫ націа Трансілванѫ пентрȣ моартѣ ꙟмпѫратȣлȣї Франціскȣ I. ші тот одатѫ а ꙟмфѫцоша а еі ȣрѫрі тронарѣ ꙟмпѫратȣлȣї домнітор.

ФРАНЦІА.

Ȣн Енглезї, богат сѫȣ небȣн, каре ȣнеоаре есте тот ȣна, саȣ ꙟнделетнічіт а сѫмѫна пе ȣліца де ла Ліон, дін а са трѫсȣрѫ монетѫ, каре кȣ лѫкоміе сѫ кȣлецѣ де трекѫторії, поліціа аȣ кȣрмат ачѣстѫ дѫнȣіре де бані, ꙟнсѫмнѫнд нобілȣлȣї Џентлемен, кѫ дѣкѫ авѣ скопос а фаче біне пȣтѣ сѫ алѣгѫ алт міжлок маї обічнȣіт де а пȣне ꙟлȣкраре а са дѫрнічіе марінімоасѫ. Кȣ тоате ачесте нȣ сѫ аȣде сѫ се фі чінева алтȣл тѫнгȣіт де маніеріле челе орігінале а лȣї Мілорд.

Ꙟн адȣнѫріле челе політіче а Франції сѫ ꙟкредінцазѫ кѫ трѣба інтервенції (межлочірії ꙟ арматѫ) ꙟ інтересȣріле Іспанії ꙟнкѫ нȣ саȣ хотѫрѫт. Спȣн кȣмкѫ Гȣвернȣл Енглез сѫ ꙟпротівеще а сѫ фаче ачѣста інтервенціе, афарѫ нȣмаї дѣкѫ Франціа сѫ ва ꙟндȣплека де а ꙟнтȣрна Тȣрчії Алџірȣл. Ачесте аȣзірї сѫ разѫмѫ нȣмаї, прекȣм сѫ веде, асȣпра оарекаре сокотінце політіче а Францезелор; дар сігȣр лȣкрȣ есте кѫ де вр'о доі ані Франціа аȣ фост ꙟнчепȣт а трактаріс кȣ поарта Отоманѫ деспре ꙟнтȣрнарѣ Алџірȣлȣї.

ІСПАНІА.

Дȣпѫ че Зȣмалакарегі ꙟн зіȣа де 21 ші 22 Апріл аȣ остеніт пе дівізііле лȣї Валдес, прін атакȣрі мінчȣноасе, ел аȣ нѫвѫліт асȣпра лор лѫнгѫ Абарцȣца ꙟн 23 ші лѣȣ ꙟмфрѫнт де тот. Пієрдерѣ лȣї Валдес сѫ сокотеще де 3000 оамені ꙟнтре чії ȣчіші ші рѫніці. І саȣ пріне 700 осташі ші і саȣ лȣат 3000 арме де фок. Непȣтѫнд сѫ ꙟнтре ла Естела, де ші ачѣста політіе ера депѫртатѫ нȣмаї 3 чфертȣрі де чѫс, Валдес де тот ꙟмвінс саȣ ꙟндрептат кѫтрѫ Пампелȣна.

ВАРІЕТѪЦЇ.

Ерȣсалімȣ.

Екстракт сȣвенірілор кѫлѫторії фѫкȣте ла рѫсѫріт де Алфонс Ламартін.

Прівірѣ генералнікѫ а ꙟмпрецюрѫрілор Ерȣсалімȣлȣї поате а сѫ зȣгрѫві ꙟн пȣціне кȣвінте: мȣнці фѫрѫ ȣмбрѫ, вѫї фѫрѫ апѫ, пѫмѫнт фѫрѫ вердѣцѫ, стѫнчі фѫрѫ ꙟмфрікошаре; кѫтева пієтре сȣре стрѫбѫтѫнд дін ȣн пѫмѫнт крѫпат; ȣнде ші ȣнде пре лѫнгѫ ȣн смокін, кѫте о кѫпріоарѣ сѣȣ ȣн кал, лȣнекѫндȣсѫ пе аскȣнс ꙟнтре хаітȣрі де стѫнчі, кѫтева бȣтȣче де віе тѫрііндȣсѫ пісте оченȣшѫ рошіетѫ а пѫмѫнтȣлȣї, де де парте ȣн бȣкет де гѫлбії оліві сѣȣ масліні арȣнкѫнд о мікѫ ȣмбрѫ пісте коастеле пончії а ȣнȣї дѫмб. Зідіріле ші мормȣріле сȣре а тѫрії сѫ вѫд де департе ꙟнѫлцѫндȣсѫ пе коама мȣнтелȣї Сіон. Ȣн чер ꙟнѫлцат, кȣрат, сѫнін ȣнде нічі одініоаре вре ȣн норȣ нȣ плȣтеще нічі сѫ вапсеще де пȣрпȣра де

pour le 1er mai dans cette ville une représentation nationale, dans le but de voter une adresse et de nommer une députation chargée deporter à Vienne l'expression de la douleur que ressent la nation transylvanienne du décès du défunt Empereur, et en même tems ses félicitations au monarque actuel, sur son avènement au trône.

FRANCE.

Un Anglais, riche ou fou, ce qui est quelque fois synonyme, l'autre jour avant-hier à semer, du haut de sa voiture, dans les rues de la Croix-Rousse des pièces de monnaie qui étaient avidement ramassées et disputées par les passans. La police est venue mettre fin à cette distribution gratuite de numérative, en faisant observer au noble gentleman que s'il avait intention de faire du bien, il pouvait choisir un moyen plus usité d'exercer sa généreuse charité. On ne dit pas cependant que personne ait porté plainte contre les manières originales du milord.

Dans plusieurs cercles politiques français on assure que la question d'une intervention armée dans les affaires d'Espagne est encore pendante. On ajoute que le gouvernement anglais s'obstine à rendre Alger à la Turquie. Ces bruits ne sont probablement fondés que sur des conjectures des politiques française; mais il est certain qu'il y a plus de deux ans la France avait ouvert des négociations avec la Porte ottomane au sujet de la retrocession d'Alger.

ESPAGNE

Zumalacarreguy ayant dans les journées du 21 et 22 avril, fatigué la division de Valdès par des attaques simulées, tomba sur elle près d'Abarzuza le 23 et la défit complètement. La perte de Valdès est calculée à trois mille hommes tant tués que blessés. On lui a fait sept cents prisonniers et pris trois mille fusils. N'ayant pas du réussir à entrer à Estella, quoique cette ville ne soit éloignée que de trois quarts de lieue d'Abarzuza, Valdès, en pleine déroute, s'est dirigé sur Pampelune.

VARIÉTÉS.

Extrait des Souvenirs, pendant un voyage en Orient par A. Lamartine.

L'aspect général des environs de Jérusalem peut se peindre en peu de mots: montagnes sans ombre, vallées sans eau, terre sans verdure, rochers sans terreur et sans grandiose; quelques blocs de pierre grise perçant la terre friable et crevassée; de temps en temps un figuier, auprès une gazelle ou un cheval se glissant furtivement entre les brisures de roche; quelques plantes de vigne rampant sur la cendre grise ou rougeâtre du sol; de loin en loin un bouquet de pâles oliviers jetant une petite tache sombre sur les flancs escarpés d'une colline.

саръ ші де ачѣ дедімінѣцъ. Дін партѣ Арабії, съ веде коборжндȣсъ ѫнтре мȣнці о марепръпастіе посоморжтъ, ѫнтре каре ведерѣ ръзбате пън ла апеле стрълȣчітоаре а мърії чеї моарте, ші пън ла орізонȣл чел віолет де върфȣріле мȣнцілор Моаав. Нічї о боаре де вжнт нȣ съ сжмте сȣфлжнд ѫнтре върфȣріле зідірілор, сѣȣ ѫнтре рамȣріле сѣчї а маслінȣрілор; нічї о пасере нȣ съ аȣде кжнтжнд, нічї ȣн гріер шȣержнд пінтре бразделе ліпсіте де ѥрбъ; претȣтіндінѣ домнѣзъ о тъчере деплінъ атжт ѫ політіе, кжт ші пе дрȣмȣрї ші пін кжмпіе. Ѫн ачѣстъ старе ера Ерȣсалімȣл ѫ тоатъ врѣмѣ петречірії меле ѫнтре а сале зідȣрї. Алта н'ам аȣзіт де кжт некезарѣ каілор меї, карії аръта неръбдаре стжнд ла соаре лжнгъ табъра ноастръ, ші карії скȣрма кȣ пічорȣл ȣн пъмжнт пȣлберос, ші дін чѣс ѫ чѣс съ аȣѕе кжнтікȣл чел меланхонік а лȣї Мȣецін стрігжнд чѣсȣл дін върфȣл Џѣміілор, сѣȣ бочетіле ѫ такт а фемеілор бочітоаре тȣрчещї, каріле ѫ лȣнџї шірȣрї ѫнсоцѣ пе чюмашії ла деосебіте цинтеріме, де каре съ ѫкȣнџюръ політіа. Ерȣсалімȣл ȣнде він кредінчошії спре а візітарісі Сфжнтȣл Мормжнт, есте кѣр ѫнсȣш мормжнтȣл ȣнȣї попор, ѫнсъ ȣн мормжнт фъръ кіпаросȣрї, фъръ інскрісȣрї, фъръ монȣментȣрї, а кърȣіа піатръ саȣ сфърмат, ші а кърȣіа цържнъ съ паре къ ар фі акоперінд а сале ѫмпрецюрімї кȣ ѫнтрістаре, кȣ тъчере ші кȣ неродіре. Плекжнд де ла Ерȣсалім ноі ѫ кжтева рѫндȣрї, ам арȣнкат асȣпра еї ведерѣ ноастръ де пе фіешкаре дѫмб де ȣнде о ам маї пȣтȣт прівї, ші апої пентрȣ ачѣ де пе ȣрмъ датъ кȣнȣна Маслінілор деасȣпра мȣнтелȣї аша нȣміт, ші каре мȣлт ѫнкъ аȣ плȣтіт пісте орізонȣл, ші дȣпъ че саȣ аскȣнс політіа, аȣ ѫчепȣт ші ѥ съ аскȣнде ѫн аер, ші ѫн ȣрмъ аȣ періт кѣр ка ачеле паліде (гълбіе) кȣнȣні де флорї, каріле съ арȣнкъ ѫнтрȣн мормжнт.

Кȣ тоате ачесте ерам ѫнкъ съ не маї ѫнтȣрнъм аколо, дар амар міе! нȣ тот кȣ асеміне сентіментȣрї, нȣ ка съ плжнџем асȣпра неноročірілор стрѣіне, чі пентрȣ ка съ џемем деспре а ле ноастре патімірї, ші ка съ ѫмплжнтъм де а ноастре лакрімї ачел пъмжнт, че атжте аȣ маї сорбіт ші аȣ ȣскат, (аіче Ламартіне ѫнсъмнѣзъ де моартѣ фіічеї сале).

Ерї ашъзасем кортȣл меȣ ѫнтрȣн кжмп стжнкос, ȣнде креск кжтева трȣнкюрї де Маслін стрѫмбе ші чюторoасъ сȣб зідȣріле Ерȣсалімȣлȣї, ка ла 200 ȣрме де ла тȣрнȣл лȣї Давід, ші чева маї сȣс де фжнтжна Сілое, карѣ тот кȣрџе ѫнкъ пе паркетȣл чел рос а Гроатеї, (візȣнії) апроапе де мормжнтȣл ачелȣї Поета-Ѫмпърат, каріле адесеорї аȣ кжнтат деспре ѥ. Ѫналтеле ші негріле терасȣрї (сетȣрї) каріле пȣрта одініоаре Бісеріка лȣї Соломон, съ ѫнълца спре а ме стжнгъ ѫнкȣнатъ кȣ треї кȣполе албастре ѫмбодобіте кȣ ȣшоаре колоане а Џѣмії лȣї Омар, каре плȣтеще астіз деасȣпра сȣрпърілор касії лȣї Ѥова. (Ва ȣрма)

Les murs et les tours grises des fortifications de la ville apparaissant de loin sur la crête de Sion: Un ciel élevé, pur, net, profond, où jamais le moindre nuage ne flotte et ne se colore de la pourpre du soir et du matin. Du côté de l'Arabie, un large gouffre descendant entre les montagnes noires et conduisant les regards jusqu'aux flots éblouissans de la mer Morte, et à l'horizon violet des cimes des montagnes de Moab. Pas un souffle de vent murmurant dans les créneaux ou entre les branches sèches des oliviers; pas un oiseau chantant, ni un grillon criant dans le sillon sans herbe: un silence complet, éternel, dans la ville, sur les chemins, dans la campagne. Telle était Jérusalem pendant tous les jours que nous passâmes sous ses murailles. Je n'y ai entendu que le hennissement de mes chevaux qui s'impatientaient au soleil autour de notre camp, et qui creusaient du pied le sol en poussière, et d'heure en heure, le chant mélancolique du muezzin criant l'heure du haut des minarets, ou les lamenations cadencées de pleureuses turques accompagnant en longues files les pestiferés aux différens cimetières qui entourent les murs. Jérusalem, où l'on vient visiter un sépulcre, est bien elle même le tombeau d'un peuple, mais un tombeau sans cyprès, sans inscriptions, sans monumens, dont on a brisé la pierre, et dont les cendres semblent recouvrir la terre qui l'entoure, de deuil, de silence et de stérilité. Nous y jetâmes plusieurs fois nos regards, en la quittant, du haut de chaque colline d'où nous pouvions l'apercevoir encore, et enfin nous vîmes, pour la dernière fois, la couronne d'oliviers qui domine la montagne de ce nom, et qui surnage long-temps dans l'horizon, après qu'on a perdu la ville de l'oeil, s'abaisser elle même dans le ciel, et disparaître comme ces couronnes de fleurs pâles que l'on jette dans un sépulcre.

Nous devions cependant y revenir encore, mais, hélas! non plus dans les mêmes sentimens; non plus pour y pleurer sur les misères des autres, mais pour y gémir sur nos propres misères et pour y faire boire nos propres larmes à ce sol qui en a tant bu et tant séché.

Hier j'avais planté ma tente dans un champ rocailleux, où croissaient quelques troncs d'oliviers noueux et rabougris, sous les murs de Jérusalem, à quelques centaines de pas de la tour de David, un peu au-dessus de la fontaine de Siloé qui coule encore sur les dalles usées de la grotte, non loin du tombeau du poète- roi qui l'a si souvent chantée. Les hautes et noires terrasses qui portaient jadis le temple de Salomon, s'élevaient à ma gauche, couronnées par les trois coupoles bleues et les colonnettes légères et aériennes de la mosquée d'Omar, qui plane aujourd'hui sur les ruines de la maison de Jéhoah.

(Suite au prochain No:)